

BULETIN ORTODOX 98

Misiunea Sfânta Maria si Sfinții Martiri Brâncoveni

544 Bridgeport Rd E, Kitchener, ON, N2K 1N7

website :www.sfmariakitchener.com

facebook: [Misiunea Sfânta Maria si Sfinții Martiri Brâncoveni](#)

*„Hristos Se naște, slăviți-L!
Hristos din ceruri, întâmpinați-L!
Hristos pe pământ, înălțați-vă!
Cântați Domnului tot pământul.
Lăudați-L popoare, că S-a preaslăvit”
(Catavasie la Nașterea Domnului)*

Praznicul Nașterii Domnului să fie pentru fiecare dintre noi prilej de bucurie sfântă și de recunoștință pentru dragostea pe care Dumnezeu Însuși ne-a arătat-o! Sărbători binecuvântate alături de cei dragi!

Ce ne dorim? CRĂCIUN CERESC sau CRĂCIUN PĂMÂNTESC ?

Pentru noi, românii, Crăciunul a devenit un amestec al ritualului sacrificării și preparării porcului cu shopping-ul la mall pe ritmuri de colinde. Masa de Crăciun trebuie musai să fie imbensugată, iar familia să fie reunită cu cât mai mulți membri posibili. Pare o atmosferă firească pe care ne-o dorim cu toții și după care tânjim mult, dacă aceasta lipsește unora dintre noi. Decorațiunile exterioare cu moși crăciuni, reni sau brazi luminați ne

excită vizualul până la efuziune emoțională, dorindu-ne să prelungim sărbătorirea și s-o reținem de fiecare dată cu maximă intensitate. Cine lipsește din acest tablou?

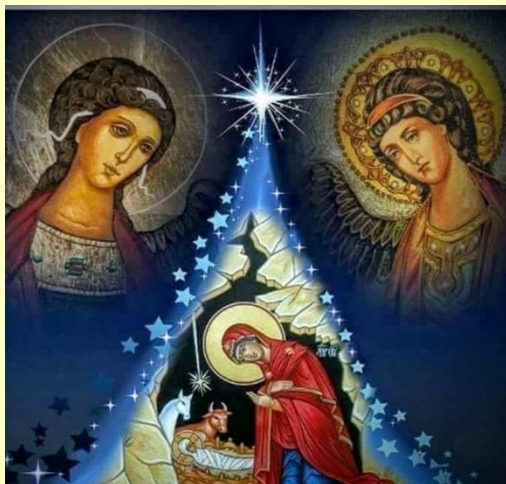
Tocmai Cel sărbătorit, adică Nou-Născutul Prunc Iisus, Dumnezeu, Creatorul universului devenit om acum două milenii. Creatorul intră într-o familie primitoare, dar într-o societate umană ostilă. Despre asta e vorba de Crăciun!

Amestecul de sarmale și cârnați cu colinde ascultate la gura sobei în prezența familiei și a prietenilor e numai o plăcere pământească după care tânjim an de an, până când prietenii și membrii familiei ni se vor imputina, noi devenind tot mai singuri și, cu siguranță, mai nostalgici după Crăciunul « de altădată ». Și rămânem cu această suferință pentru că nu am înțeles sensul adevărat al Crăciunului. De Crăciun Dumnezeu îl caută pe om, omul trebuind doar să deschidă ușa inimii. De Crăciun, bucuria nu e doar una trecătoare, până la Anul Nou, a unei familii restrânse, în care ne îmbuibăm de bucate, ci este bucuria la care, pe cât posibil, e bine să facem părtași cât mai mulți semeni. Mai mult, avem ocazia să înveșnicim această bucurie, primindu-l pe Dumnezeu-Iisus Pruncul în inimile noastre. Dincolo de moși crăciuni, porci tăiați sau, mai nou, vacanțe exotice de Crăciun, e vorba de descoperirea sensului vieții noastre! Dumnezeu se descoperă pe Sine omului, pentru ca omul să-L poată urma. Dacă simțim că de acest Crăciun avem toate bunătățile pământești și nimic nu ne lipsește, să ne gândim că nu peste prea mulți ani Crăciunul nu va mai fi la fel pentru niciunul dintre noi dacă Iisus nu-și face sălaș în inimile noastre.

Va fi un Crăciun despre care vom putea vorbi doar la timpul trecut. De Crăciun suntem chemați să-l facem prezent pe Dumnezeu în inima și în viața noastră și, deopotrivă, să înmulțim dragostea lui Dumnezeu în toate zilele vieții noastre. Suntem chemați să luăm parte la un Crăciun ceresc, iar nu la unul pământesc plăsmuit după mintea pătimasă a omului. Nu trebuie să uităm faptul că standardul viețuirii creștinului adevărat este “precum în ceruri așa și pe pământ”! Ori noi, de fapt, ce facem în realitate? Acomodăm cele “din ceruri” la mintea noastră și la cele ale lumii acesteia. Dacă ne propunem să trăim Crăciunul ca «în ceruri», atunci acesta nu va mai fi doar o sărbătoare care va trece și după care, mai târziu, vom tânji cu regret și nostalgie, ci va fi o bucurie pe care o vom trăi mereu la timpul prezent. Vă urez să trăiți un Crăciun veșnic și să fiți veșnic fericiți! *p. didel*

BRADUL, SIMBOL AL VIEȚII ȘI AL CRĂCIUNULUI

Ce simbolizează fiecare ornament : steluțe, lumânări, panglicuțe, beteală și clopoței? Se spune despre brad că este un pom al vieții datorită faptului că el rămâne verde tot timpul, simbolizându-l, astfel, pe Hristos, veșnic viu. Bradul este considerat un arbore sfânt pentru că vârful său se îndreaptă spre înaltul cerului dumnezeiesc, iar ramurile sale rămân permanent verzi, amintind de viața veșnică. Despre obiceiul bradului de Crăciun nu se știe exact de unde a luat naștere. Se bănuiește că pomul de Crăciun ar fi apărut pentru prima dată la

popoarele germanice, iar cu timpul acest obicei a intrat și în tradiția creștină.

STEUA din vârful bradului este identificată cu steaua de la Betleem, urmata de cei trei înțelepți în căutarea Pruncului Iisus. Steaua a fost semnul ceresc al unei promisiuni făcute cu veacuri în urmă. Dumnezeu promisese un Mântuitor, un Salvator pentru lumea căzută, și unul dintre semnele împlinirii acelei promisiuni era marea Stea de la Răsărit. Steaua din vârful bradului sau din fereastră ne reamintește acum de dragostea lui Dumnezeu pentru omenire și de împlinirea acelei promisiuni făcute de Dumnezeu.

LUMÂNĂRILE sunt un simbol al luminii Mântuitorului, cuprinzând întregul pământ și expresia recunoștinței oamenilor față de steaua de la Betleem. Lumina ei firavă este ca o oglindire a sclipirii stelelor în noapte. Lumânarea aprinsă este simbol al luminii, al vieții și spiritualității, simbolizând Lumina lui Hristos și credința omului în El.

PANGLICILE care leagă darurile de Crăciun sau beteala pusă în pom semnifică faptul ca și oamenii ar trebui să fie legați între ei prin bunătate și dragoste. Bunătatea și dragostea între oameni este mesajul panglicii.

CLOPOȚELII. Cum oițele rătăcite sunt găsite după sunetul clopoțelului ce-l poartă la gât, tot așa sunetul clopoțelului ar trebui să-i amintească omului că trebuie să se întoarcă în turma din care s-a rătăcit. Simbolul clopotelului înseamnă călăuzire și regăsire, el înseamnă întoarcere și ne amintește că fiecare în parte are o valoare neasemuită în ochii Domnului.

BASTONAȘUL-ACADEA reprezintă toiagul de care se folosește păstorul pentru a-și aduce înapoi în staul oile rătăcite. Bastonașul-acadea reprezintă mâna întinsă spre frații noștri de Crăciun - mâna ce le vine în ajutor. Bastonașul-acadea simbolizează faptul că fiecare în parte este păzitorul fratelui său.

CORONIȚELE (CUNUNILE DE CRĂCIUN) semnifică dragostea nemărginită a lui Dumnezeu față de oameni, caracterul etern al dragostei. Forma circulară a acestora este asemenea iubirii, nu încetează niciodată, nu se sfârșește, nu contenește.

DARURILE DE CRĂCIUN reprezintă manifestarea iubirii lui Dumnezeu față de oameni, reamintindu-ne faptul că însuși Iisus Hristos este cel mai mare dar dat omenirii de către Dumnezeu. Totodată darurile de Crăciun amintesc de exemplul celor trei magi care au urmat steaua pentru a i se închina lui Hristos, ei oferindu-i lui Iisus, ca unui împărat: aur, smirna și tamiie.

(Sursa: www.ganduriinierusalim.com, Daniela Ristea)

**..."PRIMEȘTE-NE ȘI PE NOI, IISUSE ,
PASTORULE CEL BUN CEL CE TE-AI FACUT
PRUNC PENTRU NOI...(Ioanichie Bălan)**

"Primește-ne să intrăm cu credință în peșteră, să cădem în fața ieslei, să ne închinăm smereniei Tale, să laudăm pe Fecioara Maria, să cinstim pe dreptul Iosif, să mărim pe înțelepții magi, să vedem pe păstori, să ascultăm cântarea îngerilor. Învăță-ne a cânta cu bucurie și a Te lăuda din dragoste, a Te mărturisi cu râvnă și a ne ruga cu credință, a aștepta mila Ta cu răbdare și a ne smeri cu pace în suflet. Primește-ne să ne mărturisim Ție, Fiule al lui Dumnezeu, și să-Ți mulțumim din inimi pentru toate câte ne-ai dat nouă.

(Ioanichie Bălan)

Poveste de Craciun

A fost o dată un om care nu credea în Dumnezeu. Soția lui, însă, credea, având grijă să-și educe copiii asemenea ei, cu credință în Dumnezeu, în ciuda împotrivirilor soțului ei. Într-un Ajun al Crăciunului, încărcat de zăpadă, de viscol și de ger, soția lui și-a luat copiii la colindat în satul în care locuiau. L-a invitat și pe el, dar a refuzat, spunând: „Povestea asta cu nașterea Domnului nu are nici un sens !De ce Dumnezeu s-ar fi înjosit atât pe Sine ca să vină Om pe Pământ ? Este ridicol și illogic !”

Așa că femeia și-a luat copiii, plecând la colindat, în timp ce el a rămas acasă. Puțin mai târziu, vântul a început să bată tare și zăpada a început să fie viscolită. Bărbatul se uită afară pe fereastră, dar tot ce văzu era o furtună de zăpadă. S-a așezat în fotoliu să se odihnească înainte de a aprinde focul pentru noapte. Atunci a auzit un pocnet puternic. Ceva lovise fereastra. Apoi încă un pocnet. A deschis ușa, sperând să-și dea seama ce se întâmplase, dar nu a putut să vadă mai mult de câteva urme de picior. Când vântul s-a liniștit puțin, el s-a aventurat afară să vadă ce a putut lovi fereastra. În câmpul de lângă casa lui a văzut un stol de găște sălbatice. Se pare că ele zburau spre sud pentru perioada de iarnă când au fost prinse de viscol și nu au mai putut înainta. S-au pierdut și au eșuat la ferma lui, fără mâncare și fără adăpost. Își mișcau aripile și zburau în jurul terenului în cercuri mici, orbite și fără nici un rezultat. Câteva din ele s-au izbit de geam ... sau cel puțin asta credea bărbatul. Văzând găștele dezorientate și vulnerabile, a vrut să le ajute.

„Ferma ar fi un loc grozav pentru ele”, s-a gândit el.

„Este călduroasă și sigură; cu siguranță ele ar putea să-și petreacă noaptea aici și să aștepte sfârșitul furtunii.”

Așa că el a mers până la fermă și a deschis larg ușile, apoi se uită și așteaptă, sperând că ele vor observa ferma deschisă și vor intra. Dar găștele doar dădeau din aripi învârtindu-se fără nici un rezultat și se părea că nu au observat ferma și nici nu și-au dat seama ce ar însemna ferma pentru ele. Bărbatul încerca să le atragă atenția, dar nu reușea decât să le sperie și ele s-au mutat mai departe.

El a intrat în casă și a iese apoi cu ceva pâine, a rupt-o și a făcut o dâră de făcămituri care să le conducă spre fermă. Dar ele tot nu au înțeles. S-a dus în spatele lor și a încercat să le fugărească spre fermă, dar ele au devenit și mai speriate și s-au răspândit în toate direcțiile, numai spre fermă nu. Nimic din ce a făcut nu le-a determinat pe găște să intre în ferma unde le-ar fi fost cald și ar fi fost în siguranță.

„De ce nu mă urmează ?!” a exclamat bărbatul. „Nu pot să vadă că acesta este singurul loc unde ele ar putea supraviețui furtunii ?”

El s-a gândit un moment și a realizat că ele pur și simplu nu vor urma un om.

„Doar dacă aș fi gănsac, aș putea să le salvez.”, a spus el tare. Atunci i-a venit ideea.

A intrat în fermă, a scos una din propriile lui găște și a purtat-o în brațele sale până a ajuns în spatele stolului de găște sălbatice. Apoi i-a dat drumul. Gâsca lui a zburat printre celelalte direct în fermă ... și, una câte una, celelalte găște au urmat-o spre acel loc sigur. Bărbatul a rămas tăcut pentru un moment, în timp ce cuvintele pe care le-a spus cu câteva minute mai devreme i-au revenit în minte: „Doar dacă aș fi gânsac, aș putea să le salvez.”

Apoi s-a gândit la ceea ce i-a spus soției mai devreme: „De ce Dumnezeu s-ar fi înjosit ca să vină ca om pe Pământ? Dintr-o dată, totul a avut sens. Aceasta e ceea ce a făcut Dumnezeu. Noi am fost ca și găștele – orbi, pierduți, iar Dumnezeu l-a trimis pe Fiul Său să devină ca noi pentru a ne arăta calea și pentru a ne salva.

„Aceasta este adevărata însemnătate a Crăciunului”, și-a dat el seama. În timp ce viscolul se potolea, sufletul lui a devenit liniștit și medita la acest minunat gând. Așa a înțeles ce reprezenta Crăciunul și de ce a venit Iisus. Ani de îndoială și necredință au dispărut ca și furtuna trecătoare. S-a aplecat în genunchi, pe zăpadă și a rostit prima rugăciune din viața lui: „Mulțumesc, Doamne, că ai luat chip de om și ai venit să mă scoți din furtună !”

(Sursa: <https://sergiumotreanu.wordpress.com/2007/12/24/o-poveste-de-craciun/>)

PROGRAM

MIERCURI, 25 DECEMBRIE, NAȘTEREA MÂNTUITORULUI (CRĂCIUNUL)

ORA 9:00 AM – UTRENIE

ORA 10:00 AM – SFÂNTA LITURGHIE

ORA 12:00 AM – RECITAL DE COLINDE SUSȚINUT DE ÎNDRĂGIȚII ȘI CUNOSCUȚII REPREZENTANȚI AI

FOLCLORULUI ROMÂNESC, ILIE ȘI GIULIA MEDREA

Joi, 26 Decembrie, ora 10:00 am – Sfânta Liturghie (Soborul Maicii Domnului)

Vineri, 27 Decembrie, ora 10:00 am – Sfânta Liturghie (Sf. Arh. Ștefan)

Duminică, 29 Decembrie, ora 11:00 am – Sfânta Liturghie (Fuga în Egipt)